

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P – 313/2023-46

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, u ime Republike Hrvatske, po sucu pojedincu Nataši Malvich, u pravnoj stvari tužiteljice JASMINKA ŠMITRAN iz Rijeke, Hegedušićeva 3, OIB: 88153791067, koju zastupa punomoćnica Valentina Vižintin, odvjetnica iz Odvjetničkog ureda Poldan, Gatar, Vižintin, Komorski, Babić i Fruk Morina iz Rijeke, Jadranski trg 4/II, protiv tuženika 1. BANKA KOVANICA d.d. Varaždin, Petra Preradovića 29, OIB: 33039197637, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Štefanović, odvjetnik iz Ivanić Grada, Savska 18, 2. Stečajna masa iza PLUS RI-TANK d.o.o. u stečaju, Rijeka, Prvog Maja 3, OIB: 47632191478, kojeg zastupa punomoćnik Vladan Zečević, odvjetnik iz Rijeke, Korzo 6, i 3. MILORAD ŠMITRAN vlasnik obrta INSTALATER u stečaju iz Rijeke, Bartola Kašića 8a, OIB: 19773574927, kojeg zastupa stečajni upravitelj Ivor Pliskovac, kojeg zastupa punomoćnica Ana Trošelj, odvjetnica u Zajedničkom odvjetničkom uredu Ana Trošelj & Sandra Zorc u Rijeci, Agatićeva 6/II, radi utvrđenja ništetnosti odredbi ugovora i sporazuma, te uspostave ranijeg zemljišnoknjižnog stanja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 2. srpnja 2024., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice, zamjenika punomoćnika prvotuženika, zamjenika punomoćnika drugotuženika i punomoćnika trećetuženika, 6. rujna 2024.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Utvrđuju se ništetnim odredbe Ugovora o dugoročnom kreditu broj 31008001688 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od dana 22. prosinca 2008. koji ugovor je potvrđen od strane javnog bilježnika Velibora Panjkovića dana 22. prosinca 2008. pod poslovni broj OV-46004/2008, a koji je sklopljen između I-tuženika BANKA KOVANICA d.d., Varaždin, Petra Preradovića 29, OIB: 33039197637 kao Banke, II-tuženika PLUS RI-TANK d.o.o. u stečaju, Rijeka, Rudolfa Strohala 2, OIB: 65576386206 (ranije RIJEKATANK ekologija i zaštita okoliša d.o.o.) kao Korisnika kredita i III-tuženika MILORAD ŠMITRAN, Rijeka, Hegedušićeva 3, OIB: 19773574927 kao Jamca-platca i Založnog dužnika, sadržane

u članak 10. u cijelosti, u članku 11. st. 1., st.2. i st.3. i u članku 12. u cijelosti i koje glase:

Članak 10.

„Založni dužnik suglasan je i dozvoljava Banci da radi osiguranja tražbina iz ovog ugovora, odnosno osiguranja iznosa od 281.000,00 eura (dvjestoosamdesetjednitiisuću eura), uz valutnu klauzulu zajedno s kamatama, troškovima i svim drugim sporednim potraživanjima zasnjuje založno pravo na nekretninama i to:

1) Nekretnini koja je upisana kod Općinskog suda u Rijeci, k.o. Rijeka, u zk.ul.br. 2977, broj poduloška 1520, k.č.br. 968, oznaka zemljišta Zgrada u RIJECI, u ul. F. Supila 12, u naravi: 1. Jednosoban stan br.1. u prizemlju koji se sastoji od jedne sobe, kuhinje, nužnika, u ukupnoj površini od 54,80 m²; koji stan je kao suvlasnički dio neodvojivo povezan sa ostalim suvlasničkim i zajedničkim dijelovima zgrade sagrađene na k.č.br. 968 te s njima čini povezanu cjelinu sukladno odredbi čl. 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

2) Nekretnini koja je upisana kod Općinskog suda u Rijeci, k.o. Rijeka, u zk.ul.br. 1267, broj poduloška 2361, k.č.br. 968, oznaka zemljišta Zgrada u RIJECI, u ul. F. Supila 12, u naravi: 1.peterosobni stan br.2. na prvom katu, ulaz 1 koji se sastoji od pet soba, kuhinje, kupaonice, nužnika, hodnika, ukupne površine 124,78 m²; koji stan je kao suvlasnički dio neodvojivo povezan sa ostalim suvlasničkim i zajedničkim dijelovima zgrade sagrađene na k.č.br. 968 te s njima čini povezanu cjelinu sukladno odredbi čl. 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

3) Nekretnini koja je upisana kod Općinskog suda u Rijeci, k.o. Rijeka, u zk.ul.br. 2980, broj poduloška 4313, k.č.br. 968, oznaka zemljišta Zgrada u RIJECI, u ul. F. Supila 12, u naravi: 1.četverosobni stan broj 03 na prvom katu, koji se sastoji od četiri sobe, kuhinje, kupaonice, hodnika, u ukupnoj površini od 110,96 m²; koji stan je kao suvlasnički dio neodvojivo povezan sa ostalim suvlasničkim i zajedničkim dijelovima zgrade sagrađene na k.č.br. 968 te s njima čini povezanu cjelinu sukladno odredbi čl. 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

4) Nekretnini koja je upisana kod Općinskog suda u Rijeci, k.o. Rijeka, u zk.ul.br. 4654, broj poduloška 546, k.č.br. 968, oznaka zemljišta Zgrada u RIJECI, u ul. F. Supila 12, u naravi: 1. četverosobni stan broj 5 na drugom katu, koji se sastoji od četiri sobe, kuhinje, nužnika i hodnika, u ukupnoj površini od 111,50 m²; koji stan je kao suvlasnički dio neodvojivo povezan sa ostalim suvlasničkim i zajedničkim dijelovima zgrade sagrađene na k.č.br. 968 te s njima čini povezanu cjelinu sukladno odredbi čl. 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

5) Nekretnini koja je upisana kod Općinskog suda u Rijeci, k.o. Rijeka, u zk.ul.br. 2979, k.č.br. 968, u naravi: Dio kuće br.12 u ulici Municipio, na II. katu stana prema jugu koji se sastoji od 4 sobe, sobice, kuhinje, hodnika i nužnika ispod stepenica, na nenastanljivom tavanu prema prema jug i ostali zajednički dijelovi zgrade, u ukupnoj površini od 87 hvati koji stan je kao suvlasnički dio neodvojivo povezan sa ostalim suvlasničkim i zajedničkim dijelovima zgrade sagrađene na k.č.br. 968 te s njima čini povezanu cjelinu sukladno odredbi čl. 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

Založni dužnik izričito dozvoljava Banci da može bez njegovog posebnog odobrenja ili naknadne suglasnosti, u zemljišnim knjigama na opisanoj nekretnini uknjižiti založno pravo u iznosu navedenom u Članku 2. ovog Ugovora, uvećano za pripadajuće kamate i sve ostale troškove, radi osiguranja tražbina iz ovog Ugovora.

Založni dužnik svojim potpisom na ovom Ugovoru potvrđuje da je predmetna nekretnina u cijelosti njegovo vlasništvo, te da priloženi izvatci iz zemljišne knjige odgovaraju stvarnom stanju u zemljišnim knjigama.“

Članak 11.

„Potpisom na ovom Ugovoru Založni dužnik izjavljuje da nema zapreka u smislu čl. 201. Ovršnog zakona da se na nekretnini opisanoj u Članku 10. ovog Ugovora provede ovrha.

Založni dužnik je suglasan da Banka može temeljem ovog Ugovora kao javnobilježničke isprave, radi naplate tražbina iz ovog Ugovora, neposredno provesti ovrhu prodajom predmetne nekretnine, po Odredbama Ovršnog zakona (clausula exequendi).

Ugovorne strane suglasno utvrđuju da se predmetne nekretnine mogu prodati neposrednom pogodbom u roku koji Banka odredi u ovršnom prijedlogu u smislu članka 92.stavka 4. Ovršnog zakona.“

Članak 12.

„Založni dužnici su dužni redovito izvješćivati Banku o svim okolnostima koje su važne za predmetnu nekretninu, a naročito o većim oštećenjima, smanjenju vrijednosti i drugo.

Založni dužnici se obvezuju dozvoliti banci da po potrebi vrši kontrolu nad predmetnom nekretninom, na način da ih time ne ometa u urednom korištenju nekretnine.

Založni dužnik može raspolagati nekretninom na uobičajeni način, a zabranjeno im je svako raspolaganje koje bi banku dovelo u nepovoljan položaj glede namirenja tražbina iz ovog ugovora.“

II.Utvrđuju se ništetnim odredbe Ugovora o dugoročnom kreditu broj 31008001696 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od dana 22. prosinca 2008. koji ugovor je potvrđen od strane javnog bilježnika Velibora Panjkovića dana 22. prosinca 2008. pod posl.br. OV-46003/2008, a koji je sklopljen između I-tuženika BANKA KOVANICA d.d., Varaždin, Petra Preradovića 29, OIB: 33039197637 kao Banke, II-tuženika PLUS RI-TANK d.o.o. u stečaju, Rijeka, Rudolfa Strohala 2, OIB: 65576386206 (ranije RIJEKATANK ekologija i zaštita okoliša d.o.o.) kao Korisnika kredita i III-tuženika MILORAD ŠMITRAN, Rijeka, Hegedušićeva 3, OIB: 19773574927 kao Jamca-platca i Založnog dužnika, sadržane u članak 10. u cijelosti, u članku 11. st.1., st.2. i st.3. i u članku 12. u cijelosti, i koje glase:

Članak 10.

„Založni dužnik suglasan je i dozvoljava Banci da radi osiguranja tražbina iz ovog ugovora, odnosno osiguranja iznosa od 1.124.000,00 eura (jedanmilijunstidvadesetčetiristisuće eura), uz valutnu klauzulu zajedno s kamatama, troškovima i svim drugim sporednim potraživanjima zasnuje založno pravo na nekretninama i to:

1) Nekretnini koja je upisana kod Općinskog suda u Rijeci, k.o. Rijeka, u zk.ul.br. 2977, broj poduloška 1520, k.č.br. 968, oznaka zemljišta Zgrada u RIJECI, u ul. F. Supila 12, u naravi: 1. Jednosoban stan br.1. u prizemlju koji se sastoji od jedne sobe, kuhinje, nužnika, u ukupnoj površini od 54,80 m²; koji stan je kao suvlasnički dio neodvojivo povezan sa ostalim suvlasničkim i zajedničkim dijelovima zgrade sagrađene na k.č.br. 968 te s njima čini povezanu cjelinu sukladno odredbi čl. 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

2) Nekretnini koja je upisana kod Općinskog suda u Rijeci, k.o. Rijeka, u zk.ul.br. 1267, broj poduloška 2361, k.č.br. 968, oznaka zemljišta Zgrada u RIJECI, u ul. F. Supila 12, u naravi: 1.peterosobni stan br.2. na prvom katu, ulaz 1 koji se sastoji od

pet soba, kuhinje, kupaonice, nužnika, hodnika, ukupne površine 124,78 m²; koji stan je kao suvlasnički dio neodvojivo povezan sa ostalim suvlasničkim i zajedničkim dijelovima zgrade sagrađene na k.č.br. 968 te s njima čini povezanu cjelinu sukladno odredbi čl. 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

3) Nekretnini koja je upisana kod Općinskog suda u Rijeci, k.o. Rijeka, u zk.ul.br. 2980, broj poduloška 4313, k.č.br. 968, oznaka zemljišta Zgrada u RIJECI, u ul. F. Supila 12, u naravi: 1. četverosobni stan broj 03 na prvom katu, koji se sastoji od četiri sobe, kuhinje, kupaonice, hodnika, u ukupnoj površini od 110,96 m²; koji stan je kao suvlasnički dio neodvojivo povezan sa ostalim suvlasničkim i zajedničkim dijelovima zgrade sagrađene na k.č.br. 968 te s njima čini povezanu cjelinu sukladno odredbi čl. 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

4) Nekretnini koja je upisana kod Općinskog suda u Rijeci, k.o. Rijeka, u zk.ul.br. 4654, broj poduloška 546, k.č.br. 968, oznaka zemljišta Zgrada u RIJECI, u ul. F. Supila 12, u naravi: 1. četverosobni stan broj 5 na drugom katu, koji se sastoji od četiri sobe, kuhinje, nužnika i hodnika, u ukupnoj površini od 111,50 m²; koji stan je kao suvlasnički dio neodvojivo povezan sa ostalim suvlasničkim i zajedničkim dijelovima zgrade sagrađene na k.č.br. 968 te s njima čini povezanu cjelinu sukladno odredbi čl. 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

5) Nekretnini koja je upisana kod Općinskog suda u Rijeci, k.o. Rijeka, u zk.ul.br. 2979, k.č.br. 968, u naravi: Dio kuće br.12 u ulici Municipio, na II. katu stana prema jugu koji se sastoji od 4 sobe, sobice, kuhinje, hodnika i nužnika ispod stepenica, na nenastanljivom tavanu prema prema jug i ostali zajednički dijelovi zgrade, u ukupnoj površini od 87 hvati koji stan je kao suvlasnički dio neodvojivo povezan sa ostalim suvlasničkim i zajedničkim dijelovima zgrade sagrađene na k.č.br. 968 te s njima čini povezanu cjelinu sukladno odredbi čl. 370. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

Založni dužnik izričito dozvoljava Banci da može bez njegovog posebnog odobrenja ili naknadne suglasnosti, u zemljišnim knjigama na opisanoj nekretnini uknjižiti založno pravo u iznosu navedenom u Članku 2. ovog Ugovora, uvećano za pripadajuće kamate i sve ostale troškove, radi osiguranja tražbina iz ovog Ugovora.

Založni dužnik svojim potpisom na ovom Ugovoru potvrđuje da je predmetna nekretnina u cijelosti njegovo vlasništvo, te da priloženi izvatci iz zemljišne knjige odgovaraju stvarnom stanju u zemljišnim knjigama.“

Članak 11.

„Potpisom na ovom Ugovoru Založni dužnik izjavljuje da nema zapreka u smislu čl. 201. Ovršnog zakona da se na nekretnini opisanoj u Članku 10. ovog Ugovora provede ovrha.

Založni dužnik je suglasan da Banka može temeljem ovog Ugovora kao javnobilježničke isprave, radi naplate tražbina iz ovog Ugovora, neposredno provesti ovrhu prodajom predmetne nekretnine, po Odredbama Ovršnog zakona (clausula exequendi).

Ugovorne strane suglasno utvrđuju da se predmetne nekretnine mogu prodati neposrednom pogodbom u roku koji Banka odredi u ovršnom prijedlogu u smislu članka 92.stavka 4. Ovršnog zakona.“

Članak 12.

„Založni dužnici su dužni redovito izvješćivati Banku o svim okolnostima koje su važne za predmetnu nekretninu, a naročito o većim oštećenjima, smanjenju vrijednosti i drugo.

Založni dužnici se obvezuju dozvoliti banci da po potrebi vrši kontrolu nad predmetnom nekretninom, na način da ih time ne ometa u urednom korištenju nekretnine.

Založni dužnik može raspolagati nekretninom na uobičajeni način, a zabranjeno im je svako raspolaganje koje bi banku dovelo u nepovoljan položaj glede namirenja tražbina iz ovog ugovora.“

III. Utvrđuje se da nisu pravno valjane uknjižbe založnih prava provedene u korist I-tuženika BANKA KOVANICA d.d., Varaždin, Petra Preradovića 29, OIB:33039197637 na nekretninama upisanim sada u zk. ul. broj 12529 k.o. Rijeka na E-1, E-2, E-3, E-4 i E-5 i to:

u odnosu na E-1, E-2, E-3 i E-4:

Zaprimljeno 31.12.2008. broj Z-20438/08

Na temelju ugovora o dugoročnom kreditu broj 31008001696 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 22. prosinca 2008. OV-46003/2008. i suglasnosti od 30. prosinca 2008. OV-28519/2008. u iznosu od 1.124.000,00 Eura plativo u kunama prema srednjem tečaju HNB -a, na dan isplate , s ugovorenom kamatom, ostale troškove i naknade , za korist:

BANKA KOVANICA D.D., VARAŽDIN, PETRA PRERADOVIĆA 29

Zaprimljeno 31.12.2008. broj Z-20439/08

Na temelju ugovora o dugoročnom kreditu broj 31008001688 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 22. prosinca 2008. OV-46004/2008. i suglasnosti od 30. prosinca 2008. OV-28519/2008. u iznosu od 281.000,00 Eura plativo u kunama prema srednjem tečaju HNB -a, na dan isplate , s ugovorenom kamatom, ostale troškove i naknade , za korist:

BANKA KOVANICA D.D., VARAŽDIN, PETRA PRERADOVIĆA 29

a u odnosu na E-5:

Zaprimljeno 29.12.2008. broj Z-20172/08

Na temelju ugovora o dugoročnom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine solemniziranog pod brojem OV-46003/08 od 22. prosinca 2008. i Suglasnosti od 23. prosinca 2008., uknjižuje se pravo zalogu na nekretninama upisanim u A, u iznosu od 1.124.000,00 EUR plativo u kunama prema srednjem tečaju HNB na dan isplate, s ugovorenom kamatom, ostale troškove i naknade, za korist

BANKA KOVANICA DD, OIB: 33039197637, VARAŽDIN,PETRA PRERADOVIĆA 29

Zaprimljeno 29.12.2008. broj Z-20173/08

Na temelju ugovora o dugoročnom kreditu sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine solemniziranog pod brojem OV-46004/08 od 22. prosinca 2008. i suglasnosti od 23. prosinca 2008., uknjižuje se pravo zalogu na nekretninama upisanim u A, u iznosu od 281.000,00 EUR plativo u kunama prema srednjem tečaju HNB na dan isplate, s ugovorenom kamatom, ostale troškove i naknade, za korist

BANKA KOVANICA DD, OIB: 33039197637, VARAŽDIN,PETRA PRERADOVIĆA 29

te se nalaže zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Rijeci brisanje ovog zemljišno-knjižnog stanja nastalog na temelju ugovora iz toč. I. i II. ove izreke i uspostava zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije provedbe rješenja posl.br. Z-20438/08, Z-20439/08, Z-20172/08, Z-20173/08 i Z-28146/2016."

II. Nalaže se tužiteljici da prvotuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak od 1.250,00 EUR, u roku od 15 (petnaest) dana.

III. Nalaže se tužiteljici da drugotuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak od 1.250,00 EUR, u roku od 15 (petnaest) dana.

IV. Nalaže se tužiteljici da trećetuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak od 1.375,00 EUR, u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela tužbu radi utvrđenja ništetnosti pojedinih odredbi dva ugovora o dugoročnom kreditu broj 31008001688 i 31008001696 sa sporazumima o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnih prava na nekretninama za koje tužiteljica tvrdi da su njezino vlasništvo. Tužiteljica je bivša supruga trećetuženika Milorada Šmitrana. Njihov brak je razveden presudom Općinskog suda u Rijeci posl.br. P-1703/2013 od dana 14. siječnja 2014.. Trećetuženik je za vrijeme trajanja braka u svojstvu založnog dužnika sklopio dva ugovora o dugoročnom kreditu sa prvotuženikom kao vjerovnikom i drugotuženikom kao dužnikom i korisnikom kredita i to: A) Ugovor o dugoročnom kreditu broj 31008001688 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 22. prosinca 2008. koji ugovor je potvrđen od javnog bilježnika Velibora Panjkovića dana 22. prosinca 2008. pod posl.br. OV-46004/2008; te B) Ugovor o dugoročnom kreditu broj 31008001696 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 22. prosinca 2008. koji ugovor je potvrđen od strane javnog bilježnika Velibora Panjkovića dana 22. prosinca 2008. pod posl.br. OV-46003/2008.

Ugovorom pod A), a radi osiguranja novčane tražbine prvotuženika od 281.000,00 EUR uz valutnu klauzulu zajedno s kamatama, troškovima i svim drugim sporednim potraživanjima, trećetuženik je dopustio da se zasnuje založno pravo na sljedećim nekretninama:

a) jednosoban stan br.1. u prizemlju koji se sastoji od jedne sobe, kuhinje, nužnika u ukupnoj površini od 54,80 m², u zgradi u Rijeci, u ul. F. Supila 12, sagrađenoj na kč.br. 968, zk.ul. broj 2977, poduložak broj 1520 k.o. Rijeka; (sada zk.ul. broj 12529 k.o. Rijeka, E-2)

b) peterosobni stan br. 2 na prvom katu ulaz1 koji se sastoji od pet soba, kuhinje, kupaoalice, nužnika, hodnik ukupne površine 124,78 m², u zgradi u Rijeci, u ul. F. Supila 12, sagrađenoj na kč.br. 968, zk.ul. broj 1267, poduložak broj 2361 k.o. Rijeka; (sada zk.ul. broj 12529 k.o. Rijeka, E-3)

c) četverosobni stan broj 03 na prvom katu, koji se sastoji od četiri sobe, kuhinje, kupaoalice, hodnika, u ukupnoj površini od 110,96 m², u zgradi u Rijeci, u ul. F. Supila 12, sagrađenoj na kč.br. 968, zk.ul. broj 2980, poduložak broj 4313 k.o. Rijeka; (sada zk.ul. broj 12529 k.o. Rijeka, E-4)

d) četverosobni stan broj 5 na drugom katu, koji se sastoji od četiri sobe, kuhinje, nužnika i hodnika, ukupne površine od 111,50 m², u zgradi u Rijeci, u ul. F. Supila 12, sagrađenoj na kč.br. 968, zk.ul. broj 4654, poduložak broj 546 k.o. Rijeka; (sada zk.ul. broj 12529 k.o. Rijeka, E-1)

e) kč.br. 968 – dio kuće br. 12 u ulici Municipio, na II. katu stan prema jugu, koji se sastoji od 4 sobe, sobice, kuhinje, hodnika i nužnika ispod stepenica, na nenastanljivom tavanu prema prema jug i ostali zajednički dijelovi zgrade, upisano u zk.ul. broj 2979 k.o. Rijeka; (sada zk.ul. broj 12529 k.o. Rijeka, E-5).

Ugovorom pod B) na istim je nekretninama upisano založno pravo, a radi osiguranja novčane tražbine prvotuženika od 1.124.000,00 EUR uz valutnu klauzulu zajedno s kamatama, troškovima i svim drugim sporednim potraživanjima. Uknjižbe založnih prava provedene su krajem 2008. u korist prvotuženika na nekretninama. Međutim, trećetuženik nije imao pravo ni ovlaštenje raspolagati tim nekretninama

budući su te nekretnine u okviru podjele bračne stečevine tužiteljice i trećetuženika utvrđene kao bračna stečevina tužiteljice iako tužiteljica nije nikada upisala svoje pravo vlasništva. Trećetuženiku je bilo poznato da nekretnine predstavljaju bračnu stečevinu te da istima ne može raspolagati bez suglasnosti tužiteljice kao bračnog druga, tim više što je Ugovorom o diobi bračne stečevine i reguliranju međusobnih odnosa, a na kojem ugovoru su tužiteljica i trećetuženik ovjerili svoje potpise 13. lipnja 2013. kod javnog bilježnika Gordane Legović pod posl.br. OV-1983/13. utvrđeno da naprijed popisane nekretnine u diobi bračne stečevine predstavljaju samovlasništvo tužiteljice. Tužiteljica nije ishodila upis prava vlasništva iako je u ugovoru trećetuženik u čl. 4.1. istoj za to dao izričito odobrenje. U međuvremenu je u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Rijeci na svim naprijed opisanim nekretninama upisana zabilježba pokretanja stečajnog postupka nad trećetuženikom koja je provedena rješenjem posl.br. Z-7332/13.. Odredbom čl. 79. st. 1. Stečajnog zakona propisano je da osoba koja na temelju kojega svoga stvarnoga ili osobnoga prava može dokazati da neki predmet ne spada u stečajnu masu, nije stečajni vjerovnik. Njeno će se pravo na izdvajanje predmeta utvrđivati prema pravilima koja važe za ostvarivanje tih prava izvan stečajnoga postupka. Tužiteljica dakle nije stečajni vjerovnik te je 13. lipnja 2013. stečajnog upravitelja trećetuženika obavijestila o izlučnom pravu, dok je 25. listopada 2013. podnijela tužbu Trgovačkom sudu u Rijeci radi utvrđenja prava vlasništva na predmetnim nekretninama te da se predmetne nekretnine izdvoje iz stečajne mase dužnika, ovdje trećetuženika. Tijekom trajanja ovog postupka najprije je donesena pravomoćna presuda kojom je utvrđeno da nekretnine predstavljaju vlasništvo tužiteljice, ali je Vrhovni sud ukinuo prvostupanjsku i drugostupanjsku presudu te je postupak okončan pravomoćnom presudom kojom je utvrđeno da nekretnine predstavljaju bračnu stečevinu tužiteljice i trećetuženika u omjeru od 1/2. Trećetuženik je neovlašteno, bez znanja, suglasnosti i odobrenja tužiteljice sklopio ugovore o dugoročnom kreditu i za osiguranje vraćanja istih neovlašteno raspolagao nekretninama koje predstavljaju vlasništvo tužiteljice. Stoga tužiteljica predlaže utvrditi ništetnim odredbe predmetnih ugovora sadržane u čl. 10. u cijelosti, u čl. 11. st. 1., st. 2. i st. 3. i u čl. 12. u cijelosti, a koje su pobliže navedene u tužbenom zahtjevu, kao i utvrditi da nisu pravno valjane uknjižbe založnih prava provedene u korist prvotuženika na nekretninama upisanim sada u zk. ul. br. 12529 k.o. Rijeka na E-1, E-2, E-3, E-4, E-5 te da se zk. odjelu Općinskog suda u Rijeci naloži brisanje ovog zemljišnoknjižnog stanja nastalog na temelju ugovora i uspostava zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije provedbe rješenja posl. br. Z-20438/08, Z-20439/08, Z-20172/08, Z-20173/08 i Z-28146/2016. Nekretnine još nisu upisane u vlasništvo tužiteljice iz razloga postojećih zabilježbi pokretanja ovršnog postupka pa je u tom smislu tužiteljica poduzela odgovarajuće radnje u cilju zaštite svojih interesa i uknjižbe svog prava vlasništva, no pravni interes tužiteljice za podnošenje ove tužbe nesporno proizlazi iz presude Trgovačkog suda u Rijeci kojom su predmetne nekretnine utvrđene njenim vlasništvom. Predložila je prihvaćanje tužbenog zahtjeva.

2. Prvotuženik je podnio odgovor na tužbu. Osporio je tužbeni zahtjev. Stečajni postupak otvoren je nad tuženikom 16.5.2013., a Ugovor o diobi bračne stečevine ovjeren je po javnom bilježniku 13.6.2013. i tog istog dana tužiteljica obavještava stečajnog upravitelja tuženika o izlučnom pravu na tim nekretninama. Razvidno je da su sve ove nekretnine stečene za vrijeme trajanja braka i može se poći i od pretpostavke da su bivši bračni drugovi suvlasnici, svaki u 1/2 dijela tih nekretnina. Vezano uz navod tužiteljice da je trećetuženik neovlašteno raspolagao nekretninama u njenom vlasništvu, za ukazati je kako su Ugovori o dugoročnom

kreditu sklopljeni i založno pravo upisano u zemljišne knjige 2008. godine dok je Ugovor o diobi bračne stečevine ovjeren 2013., a kao datum sklapanja navedena je 2012.. Pravo vlasništva po osnovi bračne stečevine stječe se ex lege, što znači da su u vrijeme sklapanja ugovora o dugoročnom kreditu, bračni drugovi bili suvlasnici te je bez ograničenja trećetuženik Milorad Šmitran mogao raspolagati svojim suvlasničkim dijelom. Međutim, i u odnosu na raspolaganje suvlasničkim dijelom tužiteljice koji joj pripada po osnovi bračne stečevine, nužno je utvrditi savjesnost, ne samo sudionika ugovornog odnosa već i tužiteljice. Takvo mišljenje izraženo je u odluci Ustavnog suda posl. br. U-III-103/2008 od 14.6.2011. u kojoj se navodi da se tom odlukom djelomično odstupa od dotadašnjeg stajališta o apsolutnoj ništetnosti pravnog posla sklopljenim samo s jednim bračnim drugom, predmet kojeg je zajednička imovina bračnih drugova, uslijed koje ništetnosti kod takvih raspolaganja ne vrijedi načelo povjerenja u zemljišne knjige u korist trećih osoba. Ustavni sud ukazuje da će se valjanost pravnog posla morati utvrđivati prema svakom pojedinačnom slučaju, uzimajući u obzir sve okolnosti, ovisno o ponašanju, savjesnosti i dobroj vjeri svih sudionika određenog pravnog posla, uključujući i bračnog druga koji nije bio sudionik tog odnosa. U konkretnom slučaju, uzimajući u obzir sve okolnosti, smatra se da je ponašanje tužiteljice nesavjesno te da prednost valja dati načelu povjerenja u zemljišne knjige. Naime, nesporno je da je s takvim povjerenjem konkretnom ugovornom odnosu pristupio prvotuženik. Predložio je odbijanje tužbenog zahtjeva.

3. Drugotuženik je podnio odgovor na tužbu. Osporio je osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva. Napominje da nije ni u kakvoj pravnoj niti stvarnoj svezi s predmetom tužbenog zahtjeva, pa ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Nekretnine koje su bile predmet osiguranja po ugovorima o kreditu nisu nikada bile u vlasništvu drugotuženika, već su iste bile u vlasništvu stečajnog dužnika Milorada Šmitran vlasnika obrta Instalater iz Rijeke, Bartola Kašića 8.A, OIB: 19773574927. Stoga je jasno da drugotuženik nema nikakve stvarne veze s predmetom tužbenog zahtjeva, te da tužbu u odnosu na drugotuženika treba odbaciti. Prvotuženik je u stečajnom postupku koji se vodi nad drugotuženikom prijavio kao stečajni vjerovnik po:

- Ugovoru o dugoročnom kreditu broj 31008001696 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od dana 22. prosinca 2008.godine koji ugovor je potvrđen od strane javnog bilježnika Velibora Panjković dana 22. prosinca 2008.godine pod posl.br. Ov – 46003/2008 ukupan iznos od 11.151.032,02 kn; te po
- Ugovoru o dugoročnom kreditu broj 31008001688 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine od dana 22. prosinca 2008. koji ugovor je potvrđen od strane javnog bilježnika Velibora Panjković dana 22. prosinca 2008. pod posl.br. Ov – 46004/2008 ukupan iznos od 1.835.786,73 kn. Prvotuženik je u stečajnom postupku koji se provodi nad drugotuženikom dostavio obavijest o razlučnom pravu na nekretnini u vlasništvu drugotuženika upisanoj kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu, k.o. Grad Zagreb, z.k.ul.108494, u naravi tvorničko dvorište, površine 10749 m², na k.č.br. 6915/55 za ukupnu tražbinu u iznosu od 12.986.818,75 kn, te se nakon prodaje predmetne nekretnine naplatio za ukupan iznos od 1.040,617,90 kn. Obzirom na sve navedeno, a kraj nesporne činjenice da drugotuženik nije vlasnik niti posjednik predmetnih nekretnina koje su bile predmet osiguranja po zaključenim kreditima, to je jasno da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

4. Trećetuženik je podnio odgovor na tužbu. Osporio je tužbu i tužbeni zahtjev. Tužiteljica temelji svoj tužbeni zahtjev na "Ugovoru o diobi bračne stečevine i reguliranju međusobnih odnosa" na kome stoji datum 19. kolovoza 2012., ali su potpisi ovjereni tek 13. lipnja 2013.. Navodi tužiteljice da je jedini vlasnik nekretnina

su u potpunosti irelevantni u odnosu na tužbeni zahtjev. Naime, ugovori čije odredbe o osnivanju založnog prava tužiteljica nastoji utvrditi ništetnima su sklopljeni još 2008., dakle čak pet godina prije zaključenja ugovora o diobi bračne stečevine iz 2013.. Drugim riječima, u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu trećetuženik i tužiteljica bili su bračni drugovi, a nesporno je da su razvedeni tek 2014.. Nadalje, netočni i neosnovani su navodi tužiteljice da je trećetuženik neovlašteno raspolagao predmetnim nekretninama prilikom sklapanja ugovora o kreditu. Nesporno je da su trećetuženik i tužiteljica stekli pravo vlasništva predmetnih nekretnina tijekom trajanja braka. Tužiteljica i trećetuženik su u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu bili suvlasnici nekretnina u jednakim dijelovima na temelju zakona. Posljedično, trećetuženik je prilikom sklapanja ugovora mogao raspolagati svojim suvlasničkim dijelom bez ograničenja na koja se tužiteljica neosnovano poziva. Glede raspolaganja suvlasničkim dijelom tužiteljice potrebno je utvrditi njezinu savjesnost, a ne samo savjesnost ugovornih strana. Prije svega, nesporno je da je trećetuženik prilikom sklapanja ugovora postupao savjesno, budući da su on i tužiteljica tada bili bračni drugovi i posljedično suvlasnici nekretnina u jednakim dijelovima na temelju zakona, a teret dokaza navodne nesavjesnosti trećetuženika je na tužiteljici. Naprotiv, upitna je i sporna savjesnost tužiteljice, s obzirom da ista od sklapanja ugovora o kreditu i popratne uknjižbe založnog prava na predmetnim nekretninama, pa sve do sklapanja Ugovora o uređenju imovinskih odnosa iz 2013. a i nakon toga, nije poduzimala nikakve radnje u svrhu isticanja navodne ništetnosti ugovora o kreditu. Predložio je odbijanje tužbenog zahtjeva.

5. Predmet spora je utvrđenje ništetnosti pojedinih odredbi ugovora o dugoročnom kreditu broj 31008001688 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 22. prosinca 2008. koji ugovor je potvrđen od strane javnog bilježnika Velibora Panjkovića dana 22. prosinca 2008. pod posl.br. OV-46004/2008; te ugovora o dugoročnom kreditu broj 31008001696 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 22. prosinca 2008. koji ugovor je potvrđen od strane javnog bilježnika Velibora Panjkovića dana 22. prosinca 2008. pod posl.br. OV-46003/2008, jer tužiteljica tvrdi da nije bila sudionik tih pravnih poslova a trećetuženik kao njezin bivši suprug je raspolagalo sa nekretninama tako što ih je opteretio založnim pravom u korist prvotuženika bez njezina ovlaštenja iako su nekretnine njezino vlasništvo u cijelosti.

6. Među strankama je sporno da li su ništetne pojedine odredbe ugovora o dugoročnom kreditu kojima se zasnivalo založno pravo na nekretninama, a koje nekretnine je opteretio samo jedan bračni drug iako su nekretnine bračna stečevina u ½ dijela sada bivših bračnih drugova. Sporno je da li su svi sudionici sklopljenih ugovora bili savjesni te da li je tužiteljica bila savjesna.

7. Radi utvrđivanja spornih i odlučnih činjenica sud je proveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju u spisu i spis poslovni broj St-758/13, saslušanjem tužiteljice (str. 261-263 spisa), trećetuženika (str. 263-264 spisa), svjedoka Kornelija Balas (str. 325-326 spisa) i Kristina Dijaneš-Gnjidić (str. 334-335 spisa). Te dokaze sud je cijenio svakog zasebno kao i sve dokaze zajedno u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07–Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22.) te je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

8. Iz dokumentacije u spisu proizlaze slijedeće odlučne činjenice.

Između prvotuženika Banka kovanica d.d. Varaždin kao banke, drugotuženika Rijekatank d.o.o. Rijeka kao korisnika kredita i trećetuženika Milorada Šmitran, Rijeka, zaključeni su ugovor o dugoročnom kreditu broj 31008001688 sa

sporazumom o osiguranju novčane tražbine na ukupno 5 nekretnina 22.12.2008. (str. 95-104 spisa) i ugovor o dugoročnom kreditu broj 31008001696 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine na ukupno 5 nekretnina 22.12.2008. (str. 116-126 spisa). Temeljem tih ugovora na 5 nekretnina je trećetuženik zasnavao založno pravo u korist prvotuženika koje je upisano u periodu od 29.12.2008. do 31.12.2008.. U vrijeme zasnivanja založnog prava nekretnine su bile upisane u zemljišnim knjigama na ime trećetuženika kao vlasnika. Tužiteljica i trećetuženik Milorad Šmitran su u bračnoj zajednici od 9.12.1989. do 17.1.2014. kada je brak razveden presudom Općinskog suda u Rijeci poslovni broj P-1703/13 (str. 92-94 spisa). Nekretnine na kojima je trećetuženik 2008. zasnavao založno pravo u korist prvotuženika su bračna stečevina tužiteljice i trećetuženika u ½ dijela. Radi se o nekretninama koje su stjecane u periodu od 1996. do 2001.. Da se radi o bračnoj stečevini tužiteljice i trećetuženika u ½ dijela utvrđeno je i pravomoćnom presudom ovog suda poslovni broj P-126/2023-72 od 13.10.2023. (str. 266-284 spisa). Napominje se da su tužiteljica i trećetuženik pokušali ugovorom o diobi bračne stečevine koji je solemniziran kod javnog bilježnika 13.6.2013. (sklapanje istog i datum solemnizacije nesporan između stranaka) sporazumno dogovoriti da su sve opterećene nekretnine vlasništvo samo tužiteljice, i to nakon što je otvoren stečajni postupak nad imovinom dužnika pojedinca trećetuženika 16.5.2013. te takav stečajni postupak zabilježen u zemljišnim knjigama (str. 202 spisa). Međutim, kao što je navedeno, pravomoćnom presudom ovog suda poslovni broj P-126/2023-72 od 13.10.2023. (str. 266-284 spisa) je utvrđeno da je tužiteljica suvlasnik u ½ dijela.

9. Iako je nekretninama raspolagao samo trećetuženik, sud smatra da zbog toga odredbe ugovora o dugoročnom kreditu i sporazuma kojima se zasnivalo založno pravo na nekretninama u korist prvotuženika nisu opterećene razlozima ništetnosti. Sud je proveo dokaz saslušanjem tužiteljice i trećetuženika, te svjedoka bivših djelatnica banke (Kornelija Balas i Kristina Dijaneš), te je zaključio da je banka odnosno prvotuženik bio savjestan jer je kao stranka ugovora u dobroj vjeri, postupajući s povjerenjem u zemljišne knjige stekao založno pravo predmetnih nekretnina kao da na istima ne postoje suvlasnička prava tužiteljice koja u tom trenutku nisu bila upisana.

10. S druge strane tužiteljica ničim nije dokazala da joj doista nisu bila poznata raspolaganja trećetuženika odnosno njezinog bivšeg supruga. Njezin iskaz u tom smjeru nije dovoljan jer je prilagođen njezinom uspjehu u sporu. Iz spisa proizlazi da su predmetne nekretnine opterećene hipotekom 2008. a da tužiteljica u vremenskom periodu od stjecanja tih nekretnina (1996. do 2001.) do zasnivanja založnog prava (2008.) radi zaštite svojih prava nije poduzimala ništa. Tužiteljica je počela poduzimati pravne radnje zaštite tek nakon otvaranja stečajnog postupka nad imovinom dužnika pojedinca trećetuženika 16.5.2013. (str. 202 spisa), kada je obavijestila o svom izlučnom pravu (obavijest od 13.6.2013., str. 36 spisa) temeljem ugovora o diobi bračne stečevine koji je solemniziran nakon otvaranja stečajnog postupka odnosno 13.6.2013. (nesporno), te je pokrenula postupak radi utvrđenja prava vlasništva i ovaj postupak radi utvrđenja ništetnosti odredbi ugovora i sporazuma tvrdeći da je trećetuženik raspolagao bez njezina znanja i ovlaštenja nekretninom koja predstavlja njezino vlasništvo.

11. Ovaj sud ne može uzeti kao dokaz savjesnosti tužiteljice njezin iskaz da "za sklopljene ugovore o dugoročnom kreditu sam doznala tek 2012., čak 2013. kada je započeo stečajni postupak Instalatera...". Ne može se okarakterizirati kao savjesnost to što tužiteljica nije upisala svoje pravo suvlasništva na nekretninama u vrijeme stjecanja ili barem u neko kraće vrijeme nakon toga. Njezin iskaz u dijelu u

kojem navodi "prije toga se nisam upisala jer nisam imala novčanih sredstava za plaćanje poreza na te nekretnine jer su tek razvedeni bračni drugovi oslobođeni plaćanja poreza" ne čini istu savjesnom jer bračni drugovi nikad nisu plaćali porez na promet nekretnina između sebe, a sve i da jesu, to ne bi trebala biti zapreka za osiguranje svog prava.

12. Sve i da tužiteljici doista nisu bila poznata raspolaganja njezina bivšeg supruga kako to ona tvrdi, ta okolnost ništa ne mijenja jer je ona propustila zaštititi svoje pravo (su) vlasništva predmetnih nekretnina, odnosno nije čuvala svoja prava niti brinula o njima. I nakon 2008. (kada su upisana založna prava) tužiteljica je i dalje bila nesavjesna jer tvrdi da je za založna prava doznala tek 2013. kada je otvoren stečajni postupak trećetuženika. To što tužiteljica nije pogledala zemljišne knjige (ako nije) od stjecanja nekretnina, nadalje upisa založnih prava, sve do 2013. ne može se zaključiti da je zbog toga bila savjesna. I to što nije zaštitila svoje pravo (su) vlasništva ne čini niti jednu ugovornu stranu nesavjesnom, kao ni činjenica da nije vodila poslove prokuriste drugotuženika iako je bila prokurist u periodu od 8.12.2009.-16.8.2012.. Dakle, to što je tužiteljica propustila zaštititi svoje pravo vlasništva ne može biti prvotuženiku na teret.

13. Stoga sud zaključuje da je prvotuženik kao sudionik pravnog posla u dobroj vjeri, postupajući s povjerenjem u istinitost i potpunost zemljišne knjige, stekao založno pravo spornih nekretnina jer ni iz iskaza bivših djelatnica banke ne proizlazi nikakva sumnja u savjesnost, a da je tužiteljica kao bračni drug koja nije bila sudionik pravnog posla koji je za posljedicu imao opterećenje hipotekom i njezinog suvlasničkog dijela nekretnine, bila nesavjesna jer nije zaštitila svoje pravo vlasništva iako je to mogla učiniti.

14. Polazeći od svrhe i značaja odredbi o zaštiti povjerenja u zemljišne knjige čl. 122. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17, dalje u tekstu: ZVDSP) prednost u zaštiti stečenog prava ima savjesna osoba koja se poziva na načelo zaštite povjerenja u zemljišne knjige.

15. Odredba propisuje: (1) Smatra se da zemljišna knjiga istinito i potpuno odražava činjenično i pravno stanje nekretnine, pa tko je u dobroj vjeri postupao s povjerenjem u zemljišne knjige, ne znajući da ono što je u njih upisano nije potpuno ili da je različito od izvanknjižnoga stanja, uživa glede toga stjecanja zaštitu prema odredbama zakona. (2) Stjecatelj je bio u dobroj vjeri ako u trenutku sklapanja posla, a ni u trenutku kad je zahtijevao upis, nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati u to da stvar pripada otuđivatelju. (3) Nedostatak dobre vjere ne može se predbaciti nikome samo iz razloga što nije istraživao izvanknjižno stanje.

16. Napominje se da se to shvaćanje podudara sa shvaćanjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Rev-1867/12-2 od 29. listopada 2013.) i Ustavnog suda Republike Hrvatske u odluci poslovni broj U-III-103/2008 od 14. lipnja 2011., Narodne Novine 77/11 u kojoj je odstupljeno od dotadašnjeg stajališta o apsolutnoj ništavosti pravnog posla sklopljenog po samo jednom bračnom drugu.

17. Stoga sud zaključuje da odredbe ugovora i sporazuma kojima je opterećena nekretnina u suvlasništvu tužiteljice nije opterećena razlozima ništetnosti, čime je u nedostatku pretpostavki iz odredbe čl. 322. Zakon o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23.) tužbeni zahtjev odbio odnosno donio je odluku sukladno točki I. izreke presude.

18. Odluku o parničnom trošku sud je donio pozivom na odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Prvotuženik, drugotuženik i trećetuženik su u cijelosti uspjeli u sporu u kojem su zastupani po punomoćniku koji su odvjetnici, pa im je priznat trošak prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa).

19. Prvotuženiku je priznat trošak za slijedeće radnje u postupku:

- sastav odgovora na tužbu od 6.7.2020. od 200,00 EUR (Tbr. 8. t. 1.);
- zastupanje na ročištima održanim 5.9.2023., 12.3.2024., 15.5.2024. i 2.7.2024. u iznosima od po 200,00 EUR za svako (Tbr. 9. t. 1.), ukupno 800,00 EUR;
- trošak PDV-a (25%) od 250,00 EUR (Tbr. 42), odnosno ukupno 1.250,00 EUR.

20. Slijedom navedenog, sud je obvezao tužiteljici da prvotuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak od 1.250,00 EUR, odnosno donio je odluku sukladno točki II. izreke presude.

21. Drugotuženiku je priznat trošak za slijedeće radnje u postupku:

- sastav odgovora na tužbu od 1.7.2020. od 200,00 EUR (Tbr. 8. t. 1.);
- sastav podneska od 24.4.2024. od 200,00 EUR (Tbr. 8. t. 1.);
- zastupanje na ročištima održanim 5.9.2023., 15.5.2024. i 2.7.2024. u iznosima od po 200,00 EUR za svako (Tbr. 9. t. 1.), ukupno 600,00 EUR;
- trošak PDV-a (25%) od 250,00 EUR (Tbr. 42), odnosno ukupno 1.250,00 EUR.

22. Slijedom navedenog, sud je obvezao tužiteljicu da drugotuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak od 1.250,00 EUR, odnosno donio je odluku sukladno točki III. izreke presude.

23. Trećetuženiku je priznat trošak za slijedeće radnje u postupku:

- sastav odgovora na tužbu od 200,00 EUR (Tbr. 8. t. 1.);
- sastav podnesaka od 18.3.2022. i 14.6.2022. u iznosima od po 50,00 EUR za svako (Tbr. 8. t. 3.), ukupno 100,00 EUR;
- zastupanje na ročištima održanim 5.9.2023., 12.3.2024., 15.5.2024. i 2.7.2024. u iznosima od po 200,00 EUR za svako (Tbr. 9. t. 1.), ukupno 800,00 EUR;
- trošak PDV-a (25%) od 275,00 EUR (Tbr. 42), odnosno ukupno 1.375,00 EUR.

24. Slijedom navedenog, sud je obvezao tužiteljicu da trećetuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak od 1.375,00 EUR, odnosno donio je odluku sukladno točki IV. izreke presude.

25. Slijedom svega iznijetoga, sud je donio odluke kao u izreci presude.

Rijeka, 6. rujna 2024.

Sudac
Nataša Malvich

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave, a u slučaju da nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti.

Broj zapisa: **9-3086c-0b129**

Kontrolni broj: **09067-5609f-21b25**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=NATAŠA MALVICH, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.